

	<h2 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἐκδοσὴ Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 27 Πέμπτη 1η Αὐγούστου 2024</p> <p>Ὁσίας Μακρίνης, Ὁσίου Λίου, Σεραφεῖμ Σάρωφ ἀνδρῶν (19η Ἰουλίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς ΣΤ' Ματθαίου

(Ματθαίου κεφ. η' 5-13)

Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδὼν προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Μετάφραση

Ὁ Ἰησοῦς ἐπιβιβάστηκε στὸ πλοῖο, διέσχισε τὴ λίμνη καὶ ἦρθε στὴν πόλη του. Τότε τοῦ ἔφεραν ἓνα παράλυτο ξαπλωμένο σ' ἓνα κρεβάτι. Ὄταν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστη τους, εἶπε στὸν παράλυτο Ὁ θάρρος παιδί μου, σοῦ συγχωρέθηκαν οἱ ἁμαρτίες

σου". Τότε μερικοί από τους γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους "Μὰ αὐτὸς προσβάλλει τὸ Θεὸ". Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς πού κατάλαβε τὶς σκέψεις τους εἶπε "Γιατὶ κάνετε πονηρὲς σκέψεις; Τὶ εἶναι εὐκολότερο νὰ πῶ; "σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες;" ἢ νὰ πῶ "σῆκω καὶ περπάτα;" Γιὰ νὰ μάθετε λοιπὸν πῶς ὁ Ὑἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει τὴν ἐξουσία νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες πάνω στὴ γῆ" λέει στὸν παράλυτο "Σῆκω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στὸ σπίτι σου". Ἐκεῖνος σηκώθηκε καὶ πήγε στὸ σπίτι του. Ὅταν ὁ κόσμος τὸ εἶδε αὐτὸ ἔμειναν κατάπληκτοι καὶ δοξολόγησαν τὸ Θεὸ πού ἔδωσε τέτοια ἐξουσία στοὺς ἀνθρώπους.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ Παύλου ΙΒ' 6-15

Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, Εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.

Μετάφραση

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἔδωσε διάφορα πνευματικὰ χαρίσματα: Ἄλλος εἶναι προφήτης, γιὰ νὰ κηρύττει ἀνάλογα μὲ τὸ βαθμὸ τῆς πίστεώς του· ἄλλος ἔχει τὸ χάρισμα τῆς διακονίας, γιὰ νὰ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του. Τὸ ἴδιο νὰ κάνει κι ὁ δάσκαλος τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μὲ τὴ διδασκαλία· κι ὅποιος ἔχει τὸ χάρισμα νὰ στηρίζει τοὺς ἀδερφούς, νὰ τοὺς στηρίζει. Ἀλλὰ κι ὅποιος

μοιράζει τὰ ἀγαθὰ του μὲ τοὺς ἄλλους, νὰ τὸ κάνει μὲ ἀπλότητα· ὁ προϊστάμενος νὰ δείχνει ζῆλο γιὰ τὸ ἔργο του· ὅποιος μοιράζει τὶς ἐλεημοσύνες νὰ τὸ κάνει μὲ καλοσύνη. Ἡ ἀγάπη σας νὰ εἶναι εἰλικρινής. Νὰ ἀποστρέψετε τὸ κακὸ καὶ νὰ ἀκολουθεῖτε τὸ καλὸ. Νὰ δείχνετε μὲ στοργὴ τὴν ἀγάπη σας γιὰ τοὺς ἄλλους πιστοὺς. Νὰ συναγωνίζεστε ποιὸς θὰ δείξει περισσότερη ἐκτίμηση στὸν ἄλλο. Μὴν εἶστε ὀκνηροὶ σ' ὅ,τι πρέπει νὰ δείχνετε ζῆλο, νὰ ἔχετε πνευματικὸ ἐνθουσιασμό, νὰ ὑπηρετεῖτε τὸν Κύριο. Ἡ ἐλπίδα νὰ σᾶς δίνει χαρὰ. Νὰ ἔχετε ὑπομονὴ στὶς δοκιμασίες. Νὰ ἐπιμένετε στὴν προσευχή. Νὰ βοηθᾶτε τοὺς ἄλλους χριστιανούς, ὅταν βρίσκονται σὲ ἀνάγκη, καὶ νὰ ἐπιδιώκετε νὰ φιλοξενεῖτε τοὺς ἀδερφοὺς. Νὰ προσεύχεστε γιὰ τὸ καλὸ τῶν διωκτῶν σας, νὰ ζητᾶτε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γι' αὐτοὺς κι ὄχι νὰ τοὺς καταριέστε. Νὰ μετέχετε στὴ χαρὰ ὅσων χαίρονται καὶ στὴ λύπη ὅσων λυποῦνται.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Κυριακὴ ἕκτη τοῦ Ματθαίου σήμερα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ μᾶς περιγράφει ἓνα ἀκόμη θαῦμα τοῦ Κυρίου μας. Ὁ Ἰησοῦς θεραπεύει ἓναν παράλυτο ἄνθρωπο, τὸν ὁποῖο τοῦ φέρνουν κοντά του, ἐνῶ βρίσκεται στὴ Καπερναοῦμ.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, μπῆκε ὁ Ἰησοῦς σὲ πλοῖο, πέρασε ἀπέναντι καὶ ἦλθε στὴν δικὴ του πόλη. Καὶ ἔφεραν σὲ αὐτὸν παραλυτικό, τοποθετημένο στὸ κρεβάτι. Καὶ βλέποντας ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστη τους, εἶπε στὸν παραλυτικό: «Θάρρος, παιδί μου, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου». Καὶ νὰ κάποιος ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους: «Αὐτὸς βλασφημεῖ». Καὶ βλέποντας ὁ Ἰησοῦς αὐτὰ ποὺ σκέφτονται στὸ μυαλό τους, εἶπε: «Γιατί ἐσεῖς σκέφτεστε πονηρὰ μέσα στὶς καρδιές σας; Τί εἶναι εὐκολότερο νὰ πῶ, σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες ἢ νὰ πῶ, σήκω καὶ περπάτα; Γιὰ νὰ δεῖτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ἔχει τὴν ἐξουσία πάνω στὴν γῆ νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες». Τότε λέει στὸν παραλυτικό: «Σήκω, πᾶρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στὸ σπίτι σου». Καὶ σηκώθηκε καὶ πῆγε στὸ σπίτι του. Μόλις τὸ

εΐδαν αὐτὸ οἱ ὄχλοι θαύμασαν καὶ δόξασαν τὸν Θεό, πού ἔδωσε τέτοια ἐξουσία στοὺς ἀνθρώπους.

Πόσο δύσκολο εἶναι γιὰ ἐμᾶς νὰ χαιρόμαστε μὲ τὴν χαρὰ τῶν ἀδερφῶν μας; Γιατί τὸ νὰ λυπόμαστε στὶς λῦπες τους εἶναι σχετικὰ εὐκόλο. Μόνο ἓνας ἄρρωστος ψυχικὰ ἄνθρωπος χαίρεται μὲ τὴ δυστυχία τοῦ ἀδερφοῦ του. Ὅταν ὅμως σὲ κάποιον ἀδερφό μας δοῦμε ὅτι γίνεται κάτι καλό, μιὰ ἐπιτυχία ἐπαγγελματικὴ ἢ προσωπικὴ γιὰ παράδειγμα, ἐξωτερικὰ χαμογελάμε, ἀλλὰ μέσα μας μᾶς τρώει. Γιατί νὰ μὴν γίνεи καὶ σὲ μένα κάτι τέτοιο; Γιατί νὰ μὴν ἔχω κι ἐγὼ τέτοια ἐπιτυχία; Τί καλύτερο ἔχει αὐτὸς ἀπὸ μένα;

Γιατί σκεφτόμαστε ἔτσι; Γιὰ νὰ βροῦμε τὴν ἀπάντηση πρέπει νὰ σκεφτοῦμε τί χάσαμε ὅταν ἡ ἁμαρτία μπῆκε στὴ ζωὴ μας. Χάσαμε τὴν ἀθωότητά μας. Αὐτὴ τὴν ἀθωότητα πού εἶχαν οἱ πρωτόπλαστοι καὶ πού τώρα μπορούμε νὰ τὴ συναντήσουμε μόνο στὰ μικρὰ παιδιὰ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος λέει ὅτι, ἂν δὲν γίνουμε σὰν τὰ παιδιὰ, δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ μποῦμε στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Στὸ πρόσωπο τῶν παιδιῶν μπορούμε νὰ δοῦμε πῶς ἦταν ὁ ἄνθρωπος πρὶν ἀπὸ τὴν πτώση, ἀλλὰ καὶ πῶς θὰ πρέπει νὰ γίνεи γιὰ νὰ ξαναμπεῖ στὸν παράδεισο.

Πῶς θὰ γίνεи ὅμως αὐτό; Πῶς θὰ καταφέρουμε νὰ ξαναγίνουμε παιδιὰ; Μὰ, μὲ τὴν ἀγάπη· μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον. Καὶ ὁ πρῶτος πού μᾶς διδάσκει μὲ τὸ παράδειγμά του δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Κύριο. Κάθε φορὰ πού μᾶς συγχωρεῖ τὶς ἁμαρτίες, ὅπως συγχώρησε καὶ τοῦ παραλυτικοῦ, μᾶς διδάσκει πῶς νὰ ἀγαπᾶμε. Δὲν ζητάει τίποτα ὡς ἀνταπόδοση καὶ δὲν ἔχει καὶ νὰ κερδίσει καὶ κάτι ἀπὸ ἐμᾶς. Ἴσα ἴσα γνωρίζει ὅτι πιθανότατα, πάλι θὰ τοῦ γυρίσουμε τὴν πλάτη, πάλι θὰ τὸν ἀρνηθοῦμε. Εἶναι ὅμως τέτοια ἡ ἀγάπη του γιὰ μᾶς, πού εἶναι ἐκεῖ πάντα, μὲ τὴν ἀγκαλιά του ἀνοιχτή. Τέτοια ἀγάπη λοιπὸν τοῦ ὀφείλουμε κι ἐμεῖς.

Πῶς ξεκινᾶμε ὅμως νὰ ἀγαπᾶμε τὸν Θεό; Πῶς μπορούμε νὰ ἀποκτήσουμε αὐτὴν τὴν παιδικὴ ἀγάπη, πού ἔχει Αὐτὸς γιὰ

ἐμᾶς; Μποροῦμε νὰ ξεκινήσουμε ἀγαπῶντας τὸν πλησίον. Ἄν ἀρχίσουμε νὰ ἀγαπᾶμε τὸν διπλανό μας, θὰ μᾶς ἀνοιχτεῖ ὁ δρόμος γιὰ νὰ ἀγαπήσουμε καὶ τὸν Θεό. Κάτι τέτοιο συμβαίνει

σὲ αὐτοὺς ποὺ κουβαλᾶνε τὸν παραλυτικό. Ἡ ἀγάπη τους γιὰ τὸν πλησίον τους, γιὰ τὸν πονεμένο αὐτὸν ἄνθρωπο, τοὺς ὀδήγησε μπροστὰ στὸν Θεό. Κι ἐκεῖ, ἀφοῦ ἔγιναν μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν παράλυτο, τελικὰ ἀγάπησαν τὸν ἴδιον Θεό. Ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ πλάσμα, ἔγινε ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό. Γιατί δὲν γίνεται νὰ ἀγαπᾶς τὸν Θεὸ καὶ νὰ μισεῖς τὸ πλάσμα του, οὔτε καὶ νὰ ἀγαπᾶς τὸν ἄνθρωπο ἀλλὰ νὰ ἀπαρνεῖσαι τὸν Θεό.

Τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ δύο εἶναι τὸ σφάλμα τῶν Γραμματέων τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Λένε ὅτι ἀγαποῦν τὸν Θεὸ τηρῶντας ὅλες τὶς ἐντολές του, ἀλλὰ δὲν ἀγαποῦν τὸν ἄρρωστο ἄνθρωπο ποὺ βρίσκεται μπροστὰ τους. Ἄν τὸν ἀγαποῦσαν δὲν θὰ σκέφτονταν μὲ τὸν τρόπο ποὺ σκέφτονται. Βλέπουν μπροστὰ τους νὰ ἐκτυλίσσεται ἓνα τόσο μεγάλο θαῦμα, κι ἀντὶ νὰ χαροῦν μὲ τὴν χαρὰ τοῦ ἀδερφοῦ τους, κοιτάζουν καχύποπτα. Βλέπουν ἓναν παράλυτο ἄνθρωπο νὰ περπατάει, μόνο μὲ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου καὶ αὐτὸ ποὺ σκέφτονται εἶναι το πῶς θὰ βροῦν κάποια λεπτομέρεια γιὰ νὰ κατηγορήσουν τὸν Χριστό.

Ἄς σκεφτοῦμε τώρα, ἐμεῖς μήπως κάνουμε κάτι ἀντίστοιχο; Ἐμεῖς ὅταν κοιτᾶμε τοὺς ἀδελφούς μας, βλέπουμε τὸ καλὸ μέσα τους ἢ κοιτᾶμε νὰ τοὺς κατηγορήσουμε; Ἀναγνωρίζουμε τὸ καλὸ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἢ κοιτᾶμε νὰ τοὺς κολλήσουμε τὴν ταμπέλα τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τοῦ ἄθεου, τοῦ ἀσεβῆ; Ἐμεῖς δείχνουμε στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀγάπη ποὺ δείχνει ὁ Θεὸς σὲ μᾶς ἢ εἴμαστε τόσο τυφλωμένοι ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια ποὺ πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε οἱ καλύτεροι ἀπ' ὅλους; Ἐμᾶς ποὺ ὁ Θεὸς παραβλέπει τὶς ἁμαρτίες μας, μᾶς συγχωρεῖ ὅ,τι κι ἂν κάνουμε, γιατί δὲν μπορούμε νὰ δείξουμε τὴν ἴδια ἀγάπη ποὺ δείχνει Αὐτὸς σὲ ἐμᾶς; Πῶς θέλουμε νὰ λεγόμεστε Χριστιανοί, ἂν δὲν μπορούμε νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ;

Ὁ Χριστὸς ρωτᾶει τοὺς Γραμματεῖς τῆς παραβολῆς: «Γιατί ἐσεῖς σκέφτεστε πονηρὰ μέσα στὶς καρδιές σας;». Δὲν ἔχουν ἀπάντηση ὅμως. Ἄν ἔψαχναν μέσα τους νὰ βροῦν κάποια ἀπάντηση, ἴσως νὰ ξεκινοῦσε ἡ καρδιά τους νὰ συγκινεῖται λίγο. Ἀλλὰ δὲν θέλουν. Εἶναι τόσο σκοτισμένοι ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειά τους, ποὺ ὅσο καὶ νὰ τοὺς ρωτᾶει ὁ Κύριος δὲν θὰ

ἀλλάξουν. Τὸ μόνο ποὺ θέλουν εἶναι τὸ κακὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅσων τὸν ἀκολουθοῦν. Μαζὶ μὲ τοὺς Φαρισαίους ὅμως ὁ Κύριος ρωτᾷει κι ἐμᾶς. Γιατί σκεφτόμαστε κι ἐμεῖς πονηρὰ στὶς καρδιές μας; Γιατί δὲν ἀντιμετωπίζουμε μὲ χριστιανικὴ ἀγάπη ὅλους τοὺς ἀνθρώπους; Γιατί μιμούμαστε τοὺς σταυρωτὲς τοῦ Κυρίου, ἀντὶ νὰ μιμούμαστε τὸν ἴδιο;

Οὔτε κι ἐμεῖς ἔχουμε ἀπάντηση. Γιατί κι ἐμεῖς ἔχουμε γίνεϊ κάτι ἀνάλογο τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Ἔχουμε κι ἐμεῖς τυφλωθεῖ τόσο ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειά μας, ποὺ θεωροῦμε ὅλους τοὺς ὑπόλοιπους ἀνθρώπους κατώτερους. Ἔχουμε ἀντικαταστήσει τὴν ἀγάπη ποὺ πρέπει νὰ δείχνουμε σὰν Χριστιανοί μὲ μιὰ φαρισαϊκὴ τυπολατρία καὶ πιστεύουμε, μάλιστα, ὅτι κάνουμε καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πῶς γίνεται νὰ κάνουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀντὶ γιὰ ἀγάπη βγάζουμε μῖσος καὶ κατάκριση; Δὲν γίνεται! Γιατί ὁ Θεὸς δὲν λειτουργεῖ ἔτσι. Ἄν λειτουργοῦσε ἔτσι δὲν θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ σωθεῖ. Ὁ Θεός, μὲ τὴν ἄπειρη ἀγάπη του, εἶναι ἐκεῖ καὶ μᾶς περιμένει. Εἶναι ἐκεῖ καὶ δὲν ἀπορρίπτει κανέναν ποὺ θέλει νὰ πάει κοντά του. Δὲν ἀρνεῖται σὲ κανέναν ἁμαρτωλὸ τὴ συγχώρεση, ὅ,τι κι ἂν ἔχει πράξει. Κι ἐμεῖς λοιπὸν ὀφείλουμε, ὡς εἰκόνες τοῦ Θεοῦ, νὰ πράττουμε κατὰ τὸ παράδειγμά του.

Εὔχομαι ὁ Κύριος νὰ συνεχίσει νὰ μᾶς περιμένει νὰ γυρίσουμε κοντά του, γιατί ἔχουμε πολὺ δρόμο ἀκόμα. Εὔχομαι, ἐπίσης, νὰ ζεστάνει τις παγωμένες μας καρδιές, ὥστε νὰ ἀγαπήσουμε πραγματικὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους γύρω μας καὶ φυσικὰ τὸν Ἰδιο. Ἄν τὸ κάνουμε αὐτό, μὲ μιὰ νέα, παιδικὴ ἀθωότητα θὰ μπορέσουμε νὰ πετύχουμε τὸν στόχο μας, νὰ γυρίσουμε δηλαδὴ στὸν τόπο ὅπου ἀνήκουμε, στὸν Παράδεισο καὶ στὸ πλάϊ του Θεοῦ.

π. Ὁνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινέσεις Αγίων

Όρισμός καλοῦ καί κακοῦ

Πές, τί εἶναι καλό. «Τό νά ἀγαπᾶς τόν Κύριο τό Θεό σου». Βλέπεις, ὅτι ἡ ὑπακοή στό Θεό εἶναι καλό; γιατί ἀπό τήν ἀγάπη προέρχεται ἡ ὑπακοή. Καί πάλι «Δύο κακά», λέγει ὁ Θεός, «ἔκαμε ὁ λαός μου αὐτός. Ἐμένα μ'εγκατέλειψαν, πού εἶμαι γι'αὐτούς πηγὴ ζωογόνου ὕδατος, καί ἄνοιξαν γιά τόν ἑαυτό τους λάκκους κατεστραμμένους, πού δέ θά μπορέσουν νά συγκρατήσουν νερό». Βλέπεις, ὅτι ἡ παρακοή στό Θεό καί ἡ ἐγκατάλειψή Του εἶναι κακό;

Τό καλό δέν εἶναι φυσικό, ἀλλά ἐξαρτᾶται ἀπό τή διάθεση καί τήν προαίρεση

Τά καλά καί τά κακά δέν εἶναι φυσικά, ἀλλά εἶναι ἀποτέλεσμα ἀποκλειστικῶς τῆς προσωπικῆς γνώμης καί τῆς ἐλεύθερης προαίρεσης τοῦ καθενός.

Πολλά ἀπό τά πράγματα εἶναι μέν καλά, δέν συνοδεύονται ὅμως ἀπό εὐχαρίστηση, Ἄλλα πάλιν συνοδεύονται μέν ἀπό εὐχαρίστηση, στεροῦνται ὅμως τοῦ ἀνωτέρω καί τοῦ ὠφελίμου ἢ συνύπαρξή δε καί τῶν δύο δέν εἶναι πάρα πολύ εὔκολη.

Ἡ ἀντίδραση στό καλό δέν παρέχει εὐκαιρία διορθώσεως

Όταν λοιπόν κάποιος δέν παραδέχεται ἐκεῖνα πού ὠφελοῦν, ἀλλά καί νομίζει ὅτι αὐτά εἶναι βλαβερά, ποιά πλέον εὐκαιρία γιά διόρθωση ὑπολείπεται;

Ἡ υπόμνηση τοῦ καλοῦ ἰσχυροποιεῖ τήν ψυχή

Ἡ ψυχή μας, ἐπειδή εἶναι ὀκνηρή καί νωθρή, ἔχει ἀνάγκη ἀπό συνεχή ὑπενθύμιση. Καί ὅπως ἀκριβῶς τό σῶμα μας χρειάζεται κάθε μέρα τήν ὑλική τροφή, ὥστε νά μήν περιπέσει σέ μεγάλη ἀδυναμία καί γίνεῖ ἀνενέργητο, ἔτσι λοιπόν καί ἡ ψυχή, ἔχει ἀνάγκη ἀπό πνευματική τροφή καί ἄριστη συμπεριφορά, ὥστε ἀφοῦ συνηθίσει κατά κάποιο τρόπο τά καλά, νά καταστεῖ στό ἐξῆς ἀνίκητη ἀπό τά δόλια σχέδια τοῦ πονηροῦ.

Δρώμενα

Α. Λήξη κατασκηνωτικῆς περιόδου ἀγοριῶν 2024

Γιά ἀκόμη μία χρονιά, ἡ πρώτη ἀπό τίς δύο κατασκηνωτικές περιόδους ἔλαβε τέλος. Ἡ καθιερωμένη τελετή λήξης ἔγινε μέσα σέ κλίμα ἐνθουσιασμοῦ καί χαρᾶς, μέ τοὺς κατασκηνωτὲς νά παρουσιάζουν στοὺς γονεῖς καί τοὺς παρευρισκόμενους πλῆθος ἀπολυτίκιων καί ὕμνων. Ἡ σημερινή χρονιά ἦταν ἀφιερωμένη στοὺς Ἁγίους τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνα, ἐπ' εὐκαιρία τῆς συμπλήρωσης τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου.

Τὴν ἐκδήλωση χαιρέτισε ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Γρηγορίου ὁ ἐπόπτης τῆς κατασκήνωσης καί ἱερέας τῆς Μητροπόλεώς μας πατὴρ Ῥαφαὴλ Ἀβραμίδης. Ὁ πατὴρ Ῥαφαὴλ ξεκίνησε εὐχαριστῶντας πρῶτα τὸν Παναγιώτατο γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη του πρὸς τὸ πρόσωπό του καί ἐν συνεχείᾳ καί ὅλα τὰ στελέχη τῆς κατασκήνωσης. Ἰδιαίτερη ἀναφορὰ ἔκανε στὸν ἀρχηγὸ Δημήτριο Ἀντωνιάδη καί τὸν ὑπαρχηγὸ Θεοδωρῆ Ἀβραμίδη γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ τους συνεργασία καί γιὰ τὴν ἐγκαρδιότητα καί τὸν ζῆλο ποὺ ἐπέδειξαν σὲ αὐτὴ τους τὴ διακονία. Ἐπειτα, ἀνέφερε πὼς γιὰ ἄλλη μιὰ χρονιά ἡ κατασκήνωσή μας ἀναλαμβάνει γιὰ ἑπτὰ μέρες τὸν ρόλο τῆς δεύτερης οἰκογένειας. Τὸ χρονικὸ διάστημα αὐτὸ μπορεῖ νά φαίνεται μικρό, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα φέρνει σὲ κάθε παιδί προβληματισμοὺς καί ἀλλαγές τόσο ἐσωτερικὲς ὅσο καί στὴ ζωὴ του, ποὺ μόνο κάποιο τρίτο

πρόσωπο θὰ μπορούσε νὰ φέρει στὴν ἐπιφάνεια. Αὐτὸ τὸ πρόσωπο δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο καὶ ἀντιπροσωπεύει ὁ ἱερός κληρὸς ἐξουσιοδοτημένος ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπό μας.

Ἐπίσης γνωστοποιήθηκε στοὺς γονεῖς ὅτι τὰ παιδιά μας πέρα ἀπὸ τὶς πολυπληθεῖς δραστηριότητες (ποδόσφαιρο, πίνγκ-πόνγκ, πεζοπορία, ἀναρρίχηση, νυχτερινὲς βραδιές), ἐνημερώθηκαν καὶ γιὰ τοὺς διωγμοὺς ποὺ ὑπέστησαν οἱ προπάτορές μας, γιὰ τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., γιὰ τοὺς σύγχρονους Ἁγίους μας, καθὼς καὶ γιὰ τὸ σύγχρονο ἀγῶνα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Μὲ τὸ τέλος τῆς ἐκδήλωσης, μοιράστηκαν τὰ βραβεῖα στοὺς ἐπιτυχόντες τῶν δραστηριοτήτων, ἐνῶ σὲ κλίμα συγκίνησης ἀκούστηκε καὶ τὸ τελευταῖο τραγούδι τῆς περιόδου, στὸν ὕστατο στίχο τοῦ ὁποῖου οἱ κατασκηνωτές μας ἔδωσαν ραντεβού νὰ ξαναβρεθοῦν καὶ τοῦ χρόνου.

B. Λήξη κατασκηνωτικῆς περιόδου θηλέων 2024

Σὲ κλίμα χαρᾶς καὶ συγκίνησης ὁλοκληρώθηκε καὶ ἡ δεύτερη περίοδος τῶν κατασκηνώσεων τῆς Μητροπόλεώς μας, «Ἅγιος Δημήτριος ὁ Μυροβλήτης». Σὲ αὐτὴ μετεῖχαν νεαρὰ κορίτσια ἀπὸ ὅλες τὶς ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως ποὺ, παίρνοντας τὴν σκυτάλη ἀπὸ τὰ ἀγόρια, διέμειναν στὸ εἰδυλλιακὸ ὄρεινὸ χωριὸ «Sfendamos Wood Village».

Ἡ καθημερινότητα τῶν μικρῶν ἀμαζόνων ἦταν γεμάτη ἀπὸ δραστηριότητες, ὅπως στίβο, τοξοβολία, ἐξορμήσεις στὸ δάσος ἀλλὰ καὶ παραδοσιακοὺς χορούς, χειροτεχνίες καὶ τραγούδι. Τὸ θέμα τῆς φετινῆς κατασκήνωσης, ὅπως καὶ στὴν περίοδο τῶν ἀγοριῶν, ἦταν ἐπετειακὸ καὶ ἀφιερωμένο στὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου. Οἱ ὀμαδάρχισσες ἀναφέρθηκαν στὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς διωγμοὺς ποὺ ὑπέστησαν οἱ πατέρες μας καὶ διηγήθηκαν θαύματα, βίους τῶν σύγχρονων Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ τὸ ἱστορικὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, δημιουργήθηκαν ἰσχυροὶ δεσμοὶ φιλίας καὶ ἀδελφοσύνης ἀνάμεσα στὰ παιδιά, κάνοντας τὸν ἀποχαιρετισμὸ, ἀρκετὰ δύσκολο. Αὐτὸ ἀποτυπώθηκε στὴν τελετὴ λήξης τῆς περιόδου ποὺ πραγματοποιήθηκε τὴν Παρασκευὴ 13/7 (26/7 ν.η.). Οἱ κατασκηνώτριες, ντυμένες ὁμοίομορφα μὲ τὰ ἀναμνηστικὰ μπλουζάκια τους, παρουσίασαν ὕμνους καὶ τροπάρια Ἁγίων τοῦ ἀγῶνα μας, ἀλλὰ καὶ συνθήματα, τραγούδια καὶ παραδοσιακοὺς χορούς ποὺ προετοίμασαν σὲ αὐτὲς τὶς λίγες μέρες. Στὸ τέλος, μοιράστηκαν τὰ βραβεῖα καὶ οἱ ἔπαινοι γιὰ ὅσες διακρίθηκαν στὰ ἀθλήματα καὶ τὶς δραστηριότητες.

Τὴν ἐκδήλωση τίμησε μὲ τὴν παρουσία του ὁ Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος. Στὸν χαιρετισμὸ του, ὁ Παναγιώτατος μίλησε γιὰ τοὺς δεσμοὺς ποὺ ἀναπτύσσονται μεταξὺ τῶν παιδιῶν, καθὼς μέσα ἀπὸ τὴν κοινὴ τους διαβίωση ἐξασκοῦν τὴν τέχνη τοῦ «σχετίζεσθαι». Στὴ συνέχεια, εὐχαρίστησε ὅλους τοὺς συντελεστὲς τῆς κατασκήνωσης, τὸν ἐπόπτη π. Ἀντώνιο Ἀβραμίδη, τὴν ἀρχηγὸ Κυριακὴ Φέκα, τὴν ὑπαρχηγὸ Ζωὴ Ντινίδου, τοὺς ὀμαδάρχες, τὸ προσωπικὸ τῆς κουζίνας, τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς γιὰ τὴν στήριξη τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ἔργου καὶ τὴ φετινὴ χρονιά. Κλείνοντας, μὲ τὴν ὁμόφωνη γνώμη ὅλων τῶν κατασκηνωτριῶν ἀνανέωσε τὸ ραντεβουῦ μας γιὰ τὴν ἐπόμενη χρονιά!

Γ. Λήξη Κατασκηνωτικής Περιόδου για γονείς - ζευγάρια

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης διοργάνωσε φέτος για πρώτη φορά ἕνα τριήμερο κατασκηνωτικὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖο ἀπευθυνόταν σὲ γονεῖς - ζευγάρια καὶ πραγματοποιήθηκε στὸ Εὐλίνο χωριὸ Sfindamos, στὸ Βέρμιο, ἀπὸ τὶς 26/7 μέχρι καὶ τὶς 28/7/2024. Συντονιστὴς τοῦ προγράμματος ἦταν ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος μὲ βοηθοὺς τὸν ἱερέα Γρηγόριο Πρυνιὰ καὶ τὴν πρεσβυτέρα Δήμητρα Γαλάνη.

Σὲ ἕνα περιβάλλον μοναδικῆς ὀμορφιάς, οἱ συμμετέχοντες εἶχαν τὴ δυνατότητα νὰ χαλαρώσουν, νὰ ξεκουραστοῦν ψυχικά, νὰ κάνουν περίπατο στὸ δάσος καὶ νὰ μοιραστοῦν κοινὲς ἀνησυχίες, σκέψεις καὶ προβληματισμούς. Κεντρικὸ θέμα τῶν συζητήσεων ἦταν οἱ σχέσεις τοῦ ζευγαριοῦ, ἡ ἀγωγή τῶν παιδιῶν καὶ ἡ προσωπικὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ σύμφωνα μὲ τὴν θεολογία τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας μας. Ὁ Μητροπολίτης μας ἐστίασε στὸν τρόπο ἐπικοινωνίας τοῦ ζευγαριοῦ καὶ τὴ σημαντικότητα ποὺ αὐτὸς ἔχει στὴ διαμόρφωση τῆς προσωπικότητας τῶν παιδιῶν. Ἐπισήμανε, ἀκόμη, τὴ σπουδαιότητα αὐτῶν τῶν συνάξεων, οἱ ὁποῖες ἐνισχύουν τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησίας.

Πολὺ θετικὰ ἀξιολόγησαν τὴν ὅλη διαδικασία τὰ συμμετέχοντα ζευγάρια. Τόνισαν ὅτι ἡ τοποθεσία ἦταν ἐξαιρετικὴ καὶ ὅτι ἡ ὅλη ὀργάνωση τοῦ προγράμματος ἀποδείχθηκε καρποφόρος. Αἰσθάνθηκαν ὅτι ἐνισχύθηκαν ψυχικά καὶ πνευματικά καὶ ὅτι

ἀποκόμισαν πολύτιμα ἐφόδια, σημαντικὰ τόσο γιὰ τὴ σχέση τους ὅσο καὶ γιὰ τὴ λειτουργία τῆς οἰκογένειάς τους. Τέλος, ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμία νὰ διοργανώνονται ἀνάλογα τριήμερα σὲ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους.

**Ἐάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ἠλεκτρονικό περιοδικό
«Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στήν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱερέως Ἐκδοσης:
† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

